

TORONYIRÁNY

XIV. 34.

2020. augusztus 23.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 21. vasárnap

- Augusztus 24.** Szent Bertalan apostol
Augusztus 27. Szent Mónika
Augusztus 28. Szent Ágoston püspök és egyháztanító
Augusztus 29. Keresztelő Szent János vértanúsága

„Te Péter vagy” – ez elsősorban nem azt jelenti, hogy Péter ezt a nevet kapja, hanem hogy szikla, vagyis annak kell lennie, s hogy ez a szerepe és feladata, hogy szikla legyen. Az ószövetségi szentírás, különösen a Zsoltárok könyve sziklának nevezi magát az Istent. Isten Izrael sziklája, „vára”, biztos oltalma, állandó alapja, hűségének és biztonságának záloga. A sziklához menekülhet az ember, ha a zivatar körülveszi és a víz elönti a völgyet vagy ha az ellenség elfoglalja a völgykatlanokat, és menedéknél csak a magasban emelkedő sziklavár marad. A szikla olyan nyomatékos kifejezés, mint a „pásztor és nyáj”, „aratás” vagy „szövetség”. A sziklaalap biztonságát és állandóságát kell ennek az embernek, Simonnak megvalósítania. A másik szó megmondja, milyen sziklának kell lennie Péternek. Jézus az ő egyházát akarja ráépíteni. Mindenekelőtt sziklaépületet választott Isten, hogy ott lakják és közel legyen népéhez: a Sion-hegyet és az azon épült templomot. Ahogyan Isten ezen a hegyen szent házat építtetett, úgy akarja Jézus is a jövőben a sziklaemberre, Simonra építeni egyházának épületét. Nem kőből és gerendákból, hanem élő emberekből épült házat.

Wolfgang Trilling

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 22,19-23** Isten ószövetségi ígéretei a Dávid házából születendő Megváltó személyében teljesülnek.
- 2. Róm 11,33-36** A magát nekünk Krisztusban kinyilatkoztató Isten a lét, az igazság, a szépség és a jóság forrása, és minden Őt dicsóít meg.
- 3. Mt 16,13-20** Nyilvános működése folyamán a kortársak különböző módon vélekednek Jézusról, az apostolok pedig az Istentől küldött Messiást, Megváltót ismerik meg benne.

Péter vallomása

A színhely Fülöp Cezaréájának vidéke; latin nevén: Caesarea Philippi. Nevét újjáépítőjéről, Heródes Fülöp negyedesfejedelemtől nyerte (vö. 14,3), aki Kr. e. 2-3 körül újjáépítette és Augustus császár tiszteletére Caesareának nevezte el.

Jézus nevelői fogással él: előbb az általános véleményt kéri, amelyre könnyű felelni, mert nem jelent személyes elkötelezettséget. Csak azután teszi fel a személyes, döntő kérdést: Ti kinek tartotok engem? A felsorolt nevek mind kapcsolatban állnak a Messiással. Már láttuk Heródes Antipász hiedelmét, hogy Jézusban Keresztelő János támadt fel (14,2). Illés prófétát visszavárták, mert a 2Kir 2,11 szerint Isten „forgószéllal elragadta”. Mal 3,23-24 szerint Illés vagy valaki más az ő erejével eljön és előkészíti Isten nagy és félelmetes napját, az ítéletet és a Messiás eljövételét. Éppen ezért okoz majd nehézséget, hogy Jézus hogyan lehet a Messiás, ha Illés még nem jött el (vö. 17,10-13). A 2Mak 15,13-16 szerint Jeremiás próféta Izrael és főleg Jeruzsálem védőszentje. Továbbá a 2Mak 2,1 szerint ő rejtette el a frigyládát a templom pusztulása előtt. Ezért várták vissza a messiási időkre, amikor majd újra előkerül a frigyláda. A legegyszerűbb nézet az volt, hogy Jézus egy a próféták közül: vagy új próféta, vagy a régiek közül támadt fel valaki. A zsidó nép már a makkabeusi időkben (Kr. e. 167-től) tudatában volt annak, hogy megszűnt a prófétaság (1Mak 4,46), s attól kezdve már csak a MTörv 18,18-ban megjelölt prófétát várták.

Simon Péter válaszol a többiek nevében is. Márknál ennyi a vallomás: Te vagy Krisztus. A Krisztus (Messiás) cím jelentésével már foglalkoztunk (vö. 1,1). Ebben a vallomásban még nincs benne az, hogy ki valójában Jézus, mert a zsidó messiásfogalom nem meríti ki Jézus egész valóságát. A Máté-féle változatban Péter még hozzáteszi: „az élő Isten Fia”. Máté tehát ünnepélyesebb, mint Márk és Lukács. Ő már a húsvét utáni egyház egész hitét beleviszi Péter szavaiba, ti. hogy Jézus a megígért Messiás, az Isten Fia. Az istenfiúság végső bizonyítéka és kifejezése Jézus feltámadása volt. Előtte erről a fiúságról az apostoloknak is csak olyan fogalmuk lehetett, amilyen értelemben az ószövetségi jóvendölések beszéltek róla. Máté szemében itt Péter már az egész egyházat képviseli.

A 17-19. vers Jézus válasza Péter ünnepélyes hitvallására. Simon apja neve itt Jónás (a héber jónáh = galamb). Mivel a Jn 1,41 és 21,15 Jónás fiának nevezi Simont, arra is lehetne gondolni, hogy itt a Jónás név a János név (héber: Jochanan) rövidítése. A „test és vér” kifejezés gyakori a rabbinikus irodalomban, s mindig az ember esendő voltát fejezi ki Istennel szemben (vö. Sir 14,18; 1Kor 15,50; Gal 1,16). Tehát Péter nem az emberi törekény gondolkodás alapján ismeri fel Jézus istenfiúságát, hanem kinyilatkoztatás alapján. Aki megkapja ezt a kegyelmet és fel is használja, az „boldog”, s ez

már egyúttal az apostoli egyház meggyőződése is. Simon válaszul új nevet kap. A név (vö. 6,9) mindig a személy lényegét fejezi ki. Simon tehát új emberré válik, mert új, természetfölötti feladatot kap. Ő általában Péter néven szerepel az Újszövetségben, de csak ez a szakasz magyarázza meg a névváltoztatás jelentését. Ez is arra vall, hogy a szakasz hiteles hagyományt őriz, és magyarázatot ad arra, hogy miért lett Simon Jónás fiából Péter. Görögül „petra” = szikla. Mivel az a főnév nyelvtanilag nőnemű, azért a hímnem -osz végződését tették hozzá: Petrosz. Az eredeti arámban „kéfá” a - szikla neve. Hogy a görög átirásban is hímneműnek lássák -s végzetet tettek hozzá: Kéfiás (görög: Kephasz).

Jézus mondása szójáték is: Te „kéfá” vagyis én erre a „kéfá”-ra építem egyházamat. A sziklára épített ház nem omlik össze (7,25). Iz 51,1-2 Ábrahámot nevezi sziklának, amelyből kivágták Izraelt. A rabbinikus irodalomban a szikla az Isten által kifaragott közösség jelképe. Dán 2,44-ben is egy szikla jelképezi a választott közösséget, amely lerombol minden földi országot. Később ebben a sziklában a rabbinikus magyarázat magát a Messiást látta.

Az összefüggésből kitűnik, hogy Jézus Pétert hite alapján nevezi sziklának. Péter a tanítványok hitét fejezte ki: hiszik, hogy Jézus a Messiás. Jézus nem erre a hitre építi egyházát, hanem a hit megtestesítőjére, kifejezőjére és képviselőjére, Péterre. Péter hite és az egyház hite elválaszthatatlan egymástól. A Jel 21,14 szerint mind a tizenkét apostol alapkö, világos azonban, hogy maga Jézus a szegletkö (1Kor 3,11), s Péter és az apostolok mind őrá támaszkodnak, ő fogja össze őket.

Az „egyház” szó csak itt és a 18,17-ben fordul elő az evangéliumokban, Márk, Lukács és János nem használják a kifejezést, de az Újszövetség többi részében - Mátéval együtt - 114-szer fordul elő. A görög szó „ekklészia” (kaleo = hívok) egybehívott gyülekezetet jelent, és a LXX-ban a héber „káhál” szó fordítása, amelynek jelentése gyülekezet, közösség, főleg istentiszteleti célból összehívott közösség, s egyben jelezte Izrael közösségét a pusztai vándorlás alatt. Mivel a kifejezés Jézus szájában csak Máténál szerepel, feltételezhetjük, hogy Jézus maga nem használta. De ez nem jelenti azt, hogy nem alapított egyházat, vagyis olyan közösséget, amely a világ végéig közvetíti az általa hozott üdvösséget. Különbséget kell tennünk a dolog és megnevezése között. Jézus az apostolokban olyan tanítványokat választott ki, akik majd továbbadják az ő tanítását, s amikor tanítói és kormányzó hatalommal ruházza fel őket, feltételezte, hogy közösséget fognak vezetni.

Mivel az egyház sziklára épül, semmiféle hatalom, még az „alvilág kapui” sem fogja megdönteni. A görög szövegben a „hádesz kapui” állnak, s a görögökénl a hádesz a holtak országa, ami az ószövetségi „seol”-nak felel meg. A szó szerinti jelentés tehát elsősorban az, hogy az alvilág nem tudja a halálban visszatartani a messiási közösség tagjait, vagyis az egyház tagjait, akiket Krisztus gyűjtött egybe. A „kapu” a régi világban a város legjobban megerősített helye volt, s ez érthető hadászati szempontból. Így a kapu az erő jelképe lett. Krisztus kijelentése tehát mai nyelven így hangzik: az egyházon a halál hatalma sem vesz erőt, vagyis az egyház mindvégig megmarad.

A kulcs is a hatalom jelképe volt. Iz 22,22 szerint Sebna kapja meg Eljakim helyett „Dávid házának kulcsait” (vö. maiordomus, háznagy). A kulcs az izraelita királyi udvar legfőbb hivatalnokának jelképe volt: bárkit beengedhetett vagy kizárhatott. A „mennyei országa” itt már az egyházzal egyértelmű, s így Péter az egyház háznagya lesz. Nála van a legfőbb hatalom az egyházban: ő nyit és zár, vagyis beenged vagy kizár onnan. Jézus meg is magyarázza a Péternek adott tisztségét: oldó és kötő hatalmat kap. A kifejezésnek nincs ószövetségi alapja, de a rabbinikus irodalomban a rabbik döntő hatalmát jelenti. Megkötni annyit, mint kötelezni valamit, oldani pedig annyit, mint kivenni a kötelezettség alól. A héberben: ászár és hittir, az arámban: ászár és sera. De ez nem azt mondja, hogy Péter az egyház főbábjára lesz. Mt 18, 18-ban ugyanis Jézus minden apostolnak ilyen hatalmat ad, de őket nem nevezi sziklának. A rabbik döntései egymásnak ellent mondhattak, itt azonban Péter döntését az égben is elismerik. A mondat tehát azt fejezi ki, hogy Péter különleges hatalommal rendelkezik az egyházban, de Jézus közelebből nem magyarázza meg a hatalom természetét. Az oldó-kötő hatalom magába foglalja a bűnbocsátó hatalmat is, vö. Jn 20,23. Biztos, hogy a két véglet említése mindig összességet jelent, vagyis teljhatalmat. Ennek az irodalmi stílusalakzatnak „merizmus” a neve (a görög merosz = rész; résszel fejezi ki az egészet). Péternek az egyházban betöltött kiváltságos szerepét az Újszövetség többi része is tanúsítja: Lk 22,31-32; Jn 21,15-19; ApCsel 1-12.

A 20. vers már közös Márkkal és Lukáccsal. Márknál ez a jellegzetes „messiási titok” (vö. 8,4): Jézus tiltja, hogy hirdessék messiási mivoltát. Mivel a következő szakasz Jézus szenvedéséről szól, világos az összefüggés. Miután a tanítványok meggyőződtek arról, hogy ő a Messiás, most már közölheti velük, hogy a szenvedő Messiás lesz, nem pedig olyan, amelyet a nép vár. A tanítványok hite már elég erős ahhoz, hogy azt az igazságot elfogadják. Másoknak azonban még nem lehet hirdetni, mert azok még tévhitben vannak: nemzeti felszabadítót várnak.

Jakubinyi György

Beszéljünk a gyermeknek Istenről (21.)

4. NEVELÉSEL EVANGELIZÁLNI

II. A fiatalokkal való találkozás Istennel való találkozás

Hinni

Nevelni mindenekelőtt azt jelenti, hogy hiszünk az előttünk álló fiatalban. „Hiszek benned, képes vagy növekedni, azért vagyok, hogy bizalmat adjak neked, bízom benned.”

Ebben a megvilágításban nem lehet másképp értelmezni a nevelést, csak mint a serdülővel való együttműködést, mindig ő maga lesz az, aki neveli önmagát. A nevelés nem irányítást jelent, hanem azt, hogy a nevelt maga fordul a kijelölt útra. Nevelni csak úgy lehet, ha ennek bizalom az alapja. Nem tudunk hatásosan nevelni olyasvalakit, aki nem járul hozzá tevékenységünkhöz. A tiszteleten alapuló pedagógiában a nevelő a kamasszal közösen dolgozza ki a „nevelési tervet”, és vele együtt értékeli megvalósulását is. Arról van tehát szó, hogy a fiatal mindig a saját nevelésének alanyaként kezeljük. És ekkor a nevelő legfontosabb feladata a megértés.

Nagyon lényeges hangsúlyozni a humor fontosságát a nevelésben. A humor azáltal, hogy megenged némi közelséget a kamasz és a nevelő között, olykor nagyban könnyíti a megértést. Hinni egy fiatalban annyit jelent, hogy őszintén elfogadjuk, bármilyen is legyen a viselkedése, bármennyire ostobának vagy helytelennek tűnik is első látásra, ennek a fiatalnak megvan az oka rá, hogy ilyen legyen. Hogyan értelmezhetjük ezt? Nem azt mondjuk, hogy igaza van, hanem azt, hogy megvan a maga oka. Akkor is így van ez, ha nem is tudja magáról, hogy a felvett viselkedés számára az éppen aktuális problémájára talált megoldási lehetőség. Ha a nevelő nem veszi a fáradságot, hogy megértse az „indokokat”, valószínűleg alapállása téves, sőt ostoba lesz. A serdülők viselkedése sok szempontból szinte egy új, más nyelv, amely nem szavakon, hanem gesztusokon alapszik. Az ilyen serdülők között gyakran találkozunk olyanokkal, akik nagyon nehezen tudják kifejezni rossz hangulatukat. Gesztusaik gyakran szomorúak, amivel a fiatalok elkeseredetten próbálják kifejezni, hogy másképp szeretnének élni. A nevelőnek meg kell értenie a fiatalok problémáit, még akkor is, ha ezek lehangolóak és bosszantóak. Ha azt szeretnénk, hogy a nevelésnek hatása legyen, akkor válaszolnunk kell kérdéseikre. Meg kell tanulnunk megfejtani, megérteni gesztusnyelvüket, amennyiben számukra érthető választ szeretnénk adni. Megtanulni beszélgetni: ez az első feladata annak, aki nevelői munkához szeretne látni. Az ismétlődő gesztusokat, cselekvéseket szavakra kell fordítani, hogy megtörjük a tettek pusztá ismétlését.

Oly sokszor tapasztaltam már, hogy a tettek szavakra fordítása valódi viselkedésbeli változásokat eredményezett a serdülőkben, akik elzárkóztak, ágybavizeltek, bűnözők voltak vagy éppen kábítószerezték. Egy fiatalban való hit azt jelenti: bízunk benne, hogy képes megérteni azt, hogy kötelességeinek, illetve a tilalmaknak van alapja, vagy pedig érdemes megvitatni ezeket.

Természetesen az ilyen nevelés nem konfliktusmentes, de mindenekelőtt szükséges, hogy a nevelő figyelmesen gondolja végig amit mond, fogadja el a bizonytalankodást, vagyis legyen rugalmas.

Át kell gondolnia saját erkölcsi rendjét is, illetve észre kell vennie, ha az „én megtiltom neked, mert magamnak is megtiltom” rendszer nem működik. Mindig késznek kell lennie, hogy saját értékeit és „sarokköveit” szembesítse a fiatalokéival.

A hit tehát a bizalomra hangoltságot jelenti. „Bizalom nélkül nincs nevelés” - mondta oly sokszor munkatársainak Don Bosco.

Nevelői munkámban húsz év alatt oly sokszor tapasztaltam, hogy azokból a fiatalokból hiányzik az önbizalom, akik nem bíznak nevelőjükben. Bízni másban anélkül, hogy magukban bíznának, veszélyes lehet: manipuláció válhat belőle. De hogyan bízzanak magukban, ha nem érzik a másik bizalmát maguk iránt? A nevelő sohasem mutathatja ki, hogy nem bízik egy fiatalban, főképp, ha az sem bízik önmagában. Ha kifejezésre juttatjuk a fiatalba vetett bizalmunkat, akkor ő is bízni fog magában, ami hozzásegíti őt ahhoz, hogy a felnőttben is bízzon.

Ugyanez elmondható a hitre is: az, aki azt mondja, hisz Istenben, de nem hisz önmagában, manipuláció és önámítás áldozata lehet: mint ahogy ezt Marx, Nietzsche és Freud is mondta. Ahogy hazug az, aki azt mondja, szereti Istent, de embertársát nem, úgy ostoba az is, aki azt állítja, hisz Istenben, de nem hisz az emberben. Az ilyen nem értett meg semmit az evangéliumi üzenetből. Ábrahám, Izsák és Jákob Istene hisz az emberben. S amikor megvalljuk hitünket, nem azt mondjuk, hogy „hiszek az Istennek”, vagy „hiszem, hogy Isten...”, hanem „hiszek Istenben”, megerősítjük, hogy Isten már a hit lényegében jelen van. Az emberbe vetett hit lehetővé teszi az Istenben való hitet is.

Remélni

A keresztény nevelés azt is jelenti, hogy együtt remélünk a fiatallal. Itt szeretném megjegyezni mindenképpen, hogy a felnőttek, amikor a „holnapról” beszélgetnek sokszor csak a rossz oldalát nézik az életnek. Hogyan készítsük tehát fel a fiatalot, hogy a holnap kapuját átlépje, ha a mai világnak csak a negatív képeit mutatják meg neki (a válság, a névtelenség, az erőszak terjedése stb.)? Érdemes emlékezni Don Bosco biztatására, amit munkatársainak mondott: „Egy szalézi nem panaszkodik a jelen miatt.” Nem panaszkodni kell, hanem épp ellenkezőleg, segíteni a fiataloknak abban, hogy a fejlődés minden eszközét arra tudják felhasználni, hogy egy igazságosabb, testvéribb, békésebb világot formáljanak.

Ne hagyjuk, hogy megcsaljon az emlékezetünk. Az ember, akinek oly nagy fáradság az öregkor, a fiatalságára mindig úgy emlékszik vissza, hogy az egy sokkal szebb világ volt, mint amiben ma él. Visszaemlékezései mindig valahogy az aranykor mítoszába való visszatérések. Így a tanárok egyre inkább úgy látják, hogy csökken a diákok szintje, és a nevelők is azt tapasztalják, hogy a korábbi generációkhoz képest az előttük álló fiatalokkal nehezebb bánni. Ne hagyjuk hogy becsapjanak ezek a „természetes” benyomások: mint már láttuk, Szókratész óta. Épp ellenkezőleg, tudnunk kell a fejlődés pozitív oldalát látni és segíteni a fiatalokat abban, hogy az igazságosabb, testvéribb világ formálásának feladatát magukénak érezzék. A remény az az erény, ami Péguy szerint Isten csodálatára fordít minket, és amire a teológiai erények közül a leginkább szükségünk van ma, a század végén.

(Folyt. köv.)

Jean-Marie Petitclerc

Vasárnapi jegyzet

Jelek a századokban

Járok, kelek erdőkön, mezőkön, tiszta jeleket keresek, melyek „helyes utak” jelölői. Egyszerre kápolnához érek, s meglep, latinul ezt írták a homlokára: Sanctus Stephanus – Szent István. Lehet, hogy a vértanú? Lengyel férfi bólogat: igen, a mártír. Szóba hozom a mi királyunkat. Őt is ismeri, néhány napja volt az ünnepe, a Duna partján családjával, gyönyörködött a görög tűzben, a fényjáték ezer színében. S lám, még magyarul is egészen jól tud. Hogyne, hiszen nálunk tanult az egyetemen.

Milyen jól jött a találkozás, mondom, hiszen itt, a Beszkidekben a mi Istvánunkról érdekes „historia” járja. A fejét rázza: nem ismeri. Így aztán elmondom, amit még *Bálint Sándor* bácsitól, a boldog emlékű néprajztudóstól hallottam, ő pedig *Hajnal Ignác* folklorista könyvében talált rá. A legenda a Racs-hegyhez kötődik, tudtommal ez a Beszkidek legmagasabb csúcsa. A bérce mélyedést látni. Egyszer az egyik pásztor itt legeltette a nyáját, és észrevette, hogy napomként eltűnik egy-egy bárány. Ő maga „sűrű tömegű” lévén nem fért be a lyukba, ezért egyik bojtárját küldte le, ahol az lovas katonákat látott. Valamennyi aludt, kezdte ébresztgetni őket, ami napokig tartott. Az egyik katonában Szent István királyt vélte felfedezni, és valóban jól látta. Az ébresztgetésre csupán ő mozdult meg, és a bojtárnak ezt mondta: „Nincs még itt az ideje”, s újra elaludt. A többihez a bojtár hiába szólt. Azóta felébredt a király? – kérdezte a lengyel vándortárs. Jó kérdés – feleltem, valójában fel kellett ébrednie, hiszen elmúlt már az a bizonyos altató időszak, van szabadságunk. Tulajdonképpen István a mi királyunk is – folytatta, csupán az a kérdés: okosan élünk-e a szabadsággal, nehogy az csak kirótt legyen, s a király elaludjék. Csodáltam, hogy a kirótt szót is ismeri, de aztán kiderült: magyar nyelvi tanszéken tanult, és szerfölött kedveli a néprajz titkait. Így mondta: titkait, hiszen minden efféle történet, legenda mögött rejtezik egy mélységes igazság.

Elmondtam neki búcsúzóul azt a rimes disztichont, melyet Leoninus névvel illet a poéta-tudomány:

Nézd a kereszt jelképét, üdvre csak itt a reménység

Győzve az ellenségén, Krisztus trónol az égben.

Égbeli fenségnek szolgálnak gyűlve a népek.

Szent anya képe ragyog föl csillagos égi körökből.

Krisztus trónja jel arra, hogy Őr a királyi hatalma.

István király palástjáról való sorok – 1031-ből.

† Tóth Sándor

hírek információk

Táncpárbaj – táncok harmonikára és fúvósötösre címmel augusztus 24-én, hétfőn zárul a Dómkerti Zenés Esték koncertsorozat az egyházmegye központi épületének udvarán (bejárat az Apáthy István utca felől). A Filharmonia Magyarország és a Szeged-Csanádi Egyházmegye közös szervezésében megvalósuló koncertsorozat harmadik előadásán Kéméndi Tamás harmonikaművész és a 5 Spirit Fúvósötös lép fel 19 órától. Eső esetén a rendezvényt a Gál Ferenc Egyetem Klebelsberg termében tartják. Jegyek válthatók a Filharmonia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.; +36 62 425 260; szeged@filharmonia.hu), a hangversenyek előtt a helyszínen, valamint online a www.jegymester.hu oldalon. További információ a www.filharmonia.hu weboldalon található.

Áldozat és rítus. Ábrahámtól Krisztusig címmel nemzetközi biblikus találkozót szervez augusztus 24. és 26. között a Szegedi Nemzetközi Biblikus Konferencia Alapítvány. A Szegedi Dóm Látogatóközpontban (Dóm tér 5.) tartandó előadásorozat a Szeged-Csanádi Egyházmegye, valamint az Emberi Erőforrások Minisztériuma támogatja. A konferencia védnöke Kiss-Rigó László püspök, Szuromi Szabolcs emeritus rektor (PPKE), valamint Martos Levente Balázs, a Pápai Biblikus Bizottság tagja. Az eseményre 6 ország 32 előadója érkezik. Az előadásokon a részvétel ingyenes, részletes program a www.sznbk1988.hu világhálós oldalon olvasható.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye hitoktatóinak tanévnyitóját augusztus 26-án, Oroszában rendezik. Délelőtt a tanévkezdéssel kapcsolatos szakmai információk hangzanak el, és beszámolnak a körzeti munkaközösségek az eddig végzett munkájukról. A délután folyamán Kiss-Rigó László püspök celebrálja a Veni Sancte szentmisét.

A Filharmonia Magyarország szervezésében megvalósuló OrgonaPont negyedik szegedi koncertje Nagy László Adrián orgonaművész és a Trio Sospiri (Bodrogí Éva – szoprán, Krommer Lúcia - viola da gamba, cselló, Kónya István - lant) közreműködésével augusztus 26-án, szerdán 20 órakor kezdődik a Székesegyházban. A hangversenyen többek között Johann Sebastian Bach, François Couperin, valamint Marin Marais művei hangzanak el. Információ és jegyvásárlás: www.filharmonia.hu oldalon olvasható.

Az Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia szervezésében augusztus 27-én, csütörtökön este 7 órakor a nyár esti társaskör keretében Péterffy Gabriella Jézus tekintetét keresve – a megváltó ábrázolása a Ben Hur filmben (1959) címmel tart előadást. A rendezvénynek a plébánia (Újszeged, Torontál tér 4.) nagyterme ad otthont, ahová szeretettel várják az érdeklődőket.

A Jezsuiták Szent József templomának kápolnájába (Dáni János u.3.) a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus eredeti időpontjában, szeptember 13-20. között egy hetes, 168 órás szentségimádásra hívják a szegedi plébániák, lelkeségi mozgalmak, és közösségek tagjait. Egy héten keresztül, éjjel-nappal, egymást váltva párokban imádkoznak a városért, a plébániák és közösségek megújulásáért a résztvevők. Információ a kihelyezett plakáton, továbbá a www.adoratio-szeged.hu/724 világhálós oldalon olvasható, illetve a 30/38-08-472-es telefonszámon Gyuris Gellértől kérhető.

Hitéleti szakokra augusztus 27-ig várják a jelentkezőket a Gál Ferenc Egyetemre. A Teológiai Kar Szeged mellett Szarvason, Békéscsabán és Gyulán is indít államilag elismert diplomát adó BA és MA szakokat (teológia, katekéta, hittanár, karitás, egyháztörténet). A jelentkezés közvetlen, belső alkalmassági felvétellel jár, az osztott (4-6 féléves) MA-hoz bármilyen alapidiploma megfelel. Állami ösztöndíjas vagy alacsony díjas képzések, külföldi ösztöndíjak, keresztény közösség, személyes vezetés, nyelvtanulás, nyelvvizsga lehetőség várja a katolikus fiatalokat és diplomásokat.

Felvételt hirdet a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium a 2020/2021-es tanévre. A Szeged-Csanádi Egyházmegye fenntartásában működő intézménybe azoknak a diákoknak a jelentkezését várják, aki felsőoktatási tanulmányaik magas szintű végzése mellett elfogadják a szakkollégium keresztény értékrendjét, vállalják a szakkollégium tanulmányi, kulturális és közösségi programjaiban való részvételt, és a közös diákéletet roma társaikkal. Jelentkezni a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium honlapján (www.szkrsh.hu), az online felület kitöltésével lehet. További tájékoztatás a titkarsag@szkrsh.hu e-mail címen, és a 20/450 45 33-as telefonszámon kérhető. A szakkollégium a férőhelyek betöltéséig folyamatosan fogadja a jelentkezéseket.

#CsodaTáska névvel indít országos iskolatáska- és tanszergyűjtést a CsodaCsoport Alapítvány és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat. Augusztus 25-ig 85 gyűjtőponton várják a megtöltött iskolatáskákat. A gyűjtést készpénzzel is lehet segíteni, a pénzből tanszercsomagokat vásárolnak a legszegényebb gyerekeknek. Fontos, hogy az adományozók olyan ajándékot hozzanak, amit maguk is szívesen elfogadnának, lehetőség szerint bontatlan vagy újszerű eszközökből állítsák össze a csomagokat. A táskákban elhelyezhetnek egy-egy személyes üzenetet is.

Az is segíthet, aki nem tud csomagot összeállítani. A rászoruló gyerekek iskolakezdésére szánt összeget online támogatással az adomanyozz.hu oldalon keresztül is be lehet fizetni, vagy a Magyar Máltai Szeretetszolgálat OTP Banknál vezetett 11784009-20200745 számlaszámára Csodatáska közleménnyel átutalni. A befolyt összegből további tanszereket vásárolnak. A #CsodaTáska csomagokat a Szeretetszolgálat a tanévkezdésre eljuttatja a legszegényebb településeken élő gyerekeknek, valamint a máltai iskolákba járó rászoruló tanulóknak. A CsodaCsoport akcióiban megszokott módon licitre felajánlott tárgyakkal, illetve a csoport oldalán a kikiáltott tárgyak megvásárlásával is támogathatják a kampányt.

A Szeretetszolgálat segítő programjai több mint 700 kistélepülésen működnek; a karitatív szervezet önkéntes csoportjai az ország 130 településén segítik a rászorulókat. A szervezet munkatársai jól ismerik a családokat, tudják, melyik gyermek nötte ki a cipőjét, és ki az, akinek még sosem volt igazi tolltartója. E kampány számukra szeretné megkönnyíteni az iskolakezdést.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.